

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a členů JUDr. Zdeňka Novotného, Mgr. Stanislava Moláka, JUDr. Jany Nowakové Těmínové, Mgr. Petra Škvaina a JUDr. Karla Urbana, o návrhu **ministra spravedlnosti** ze dne 23. 9. 2011, č. j. 149/2011-OD-ENA/6, na zahájení kárného řízení proti **JUDr. J. P.**, soudnímu exekutorovi Exekutorského úřadu Karviná, se sídlem Komorní 4, Český Těšín, zast. JUDr. Karolem Hrádelou, advokátem, se sídlem Českomalínská 516/27, Praha 6 - Bubeneč, při ústním jednání konaném dne 26. 3. 2012,

t a k t o :

JUDr. J. P.,
soudní exekutor Exekutorského úřadu Karviná,
se sídlem Komorní 4, Český Těšín,

j e v i n e n , ž e

- 1) dne 8. 3. 2011 vyslal svého vykonavatele O. S., aby v rozporu s § 328b odst. 1 a 3 o. s. ř. ve spojení s § 69 exekučního řádu při provádění soupisu movitých věcí v sídle povinné společnosti prodal právě sepsaný údajný kovový šrot přímému kupci mimo dražbu za dohodnutou cenu 113 280 Kč; v rozporu s ustanovením § 328 odst. 1 a 2 o. s. ř. nepřibral znalce, ačkoli znalosti vykonavatele zjevně nepostačovaly k odhadnutí ceny sepsaných věcí. Vzhledem ke způsobu prodeje nesepsal v rozporu s § 329 odst. 1 o. s. ř. protokol o průběhu dražby;
- 2) dne 8. 3. 2011 pověřil vykonavatele O. S., aby v rozporu s § 328b odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 69 exekučního řádu v průběhu soupisu movitých věcí na místě provedl dražbu právě sepsané svářecí soupravy Magnum Lincoln bez toho, aby dražbě předcházelo řádné vydání a doručení dražební vyhlášky;

t e d y

závažným způsobem porušil své povinnosti při výkonu exekuční činnosti stanovené právním předpisem,

t í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 116 odst. 2 písm. a) zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád).

Podle § 116 odst. 3 písm. c) exekuční řádu se mu ukládá

p o k u t a v e v ý š í 2 0 0 0 0 0 K č .

Tato pokuta je splatná do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

Ministr spravedlnosti podal návrh na zahájení kárného řízení proti JUDr. J. P., soudnímu exekutorovi pro skutky, jichž se měl dopustit tím, že

- 1) *dne 8. 3. 2011 prostřednictvím svého vykonavatele O. S. v rozporu s § 328b odst. 1 a 3 o. s. ř. ve spojení s § 69 e. ř. při provádění soupisu movitých věcí v sídle povinné společnosti prodal právě sepsaný údajný kovový šrot přímému kupci mimo dražbu za dohodnutou cenu 113 280 Kč. Dle znaleckého posudku předloženého stěžovatelem však šlo o součásti kolejových vozidel, které dle inventurního seznamu materiálu povinné měly hodnotu 2 409 985 Kč. Nesplnil tak ani další povinnosti spojené s prodejem movitých věcí, resp. provedením dražby: V rozporu s ustanovením § 328 odst. 1 a 2 nepřibral znalce, když znalosti vykonavatele zjevně nepostačovaly k odhadnutí ceny sepsaných věcí. Vzhledem ke způsobu prodeje nesepsal v rozporu s § 329 odst. 1 o. s. ř. protokol o průběhu dražby, a*
- 2) *dne 8. 3. 2011 prostřednictvím pověřeného exekutorského koncipienta Mgr. P. S. a vykonavatele O. S. v rozporu s § 328b odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 69 e. ř. v průběhu soupisu movitých věcí na místě provedl dražbu právě sepsané svářecí soupravy Magnum Lincoln bez toho, aby dražbě předcházelo řádné vydání a doručení dražební vyhlášky.*

Těmito skutky měl závažně porušit povinnosti stanovené právním předpisem.

Kárně obviněný ve vyjádření k návrhu na zahájení kárného řízení uvedl, že při výkonu exekuce prodejem movitých věcí v sídle povinného dne 8. 3. 2011 byl vykonavatelem O. S. proveden soupis movitých věcí. Vykonavatel postupoval na základě shodného tvrzení oprávněného a jednatele povinné společnosti o tom, že se jedná o šrot, tedy zboží podle sdělení povinného nepotřebné, roky nepoužívané a bezcenné. Soudní exekutor vzal shodná tvrzení účastníků v souladu s § 120 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), za svá skutková zjištění a měl za prokázané, že v sídle společnosti je umístěn železný šrot, který je možno sepsat a následně postupem v souladu s procesními předpisy prodat. Po vyjádření jednatele

povinného, kterému byl vykonavatel přítomen, že spekulativně podá návrh na zahájení insolvenčního řízení a zmaří jím výkon exekuce, soudní exekutor rozhodl o zpeněžení bezcenného šrotu v sídle společnosti způsobem, který je podle jeho názoru v souladu s procesními předpisy. Odhad ceny provádí soudní exekutor. Podle jeho názoru shodná tvrzení účastníků nahradila úsudek znalce a úvahu, zda jeho znalosti postačují k odhadnutí ceny sepsaných věcí. V sídle společnosti se shodně s tvrzením oprávněného nacházel na místech jím určených a při předchozí cestě dne 4. 3. 2011 prověřených železný šrot, jak je patrné i z fotografií přiložených na CD.

Pokud by se v sídle společnosti nacházelo zboží hodnoty uváděné povinným, mohl povinný namítat již před provedením soupisu skutečnosti, které by nasvědčovaly tomu, že se o železný šrot nejedná. Ing. T. dokládá podle znaleckého posudku, který byl vypracován dne 25. 3. 2011, tj. více než dva týdny po provedeném výkonu, existenci a hodnotu zboží, které se podle jeho tvrzení nacházelo v sídle společnosti. Kárně obviněný podotkl, že povinná společnost provozuje činnost v Bulharsku, kde podniká se stejným předmětem činnosti. Zboží uvedené v inventurním seznamu ze dne 31. 12. 2010 tak může obsahovat zboží určené pro společnost provozující činnost v Bulharsku. Podle názoru kárně obviněného by se muselo prokázat, že železný šrot, který byl předmětem výkonu, je zboží popsané v inventurním seznamu ze dne 31. 12. 2010; nadto, pokud by tomu tak bylo, tvrdil by povinný tuto skutečnost již před provedením výkonu, a nikoliv až po konzultaci s právním zástupcem a po vyhotovení znaleckého posudku.

Kárně obviněný poukázal na plánek sídla společnosti a přiložené fotografie, v nichž se popisuje materiál, který byl zabaven, jako šrot. Soudní exekutor volil postup okamžitého prodeje železného šrotu z obavy ze zmaření prováděné exekuce poté, co se jednatel povinné společnosti vyjádřil o nemajetnosti společnosti a chystané insolvenční. Skutečnost, že samotný výkon prodejem movitých věcí byl proveden bez přítomnosti povinného, není v rozporu s právními předpisy. Kárně obviněný si nebyl vědom postupu, který by nebyl v souladu s právními či stavovskými předpisy. Navrhoval, aby ho Nejvyšší správní soud návrhu na zahájení kárného řízení zprostil.

Kárný senát zjistil, že návrh byl z hlediska subjektivní a objektivní lhůty podán včas a účinně, neboť byl podán osobou k tomu oprávněnou do šesti měsíců poté, kdy se navrhovatel dozvěděl o kárném provinění (4. 4. 2011), a nejpozději do 3 let poté, kdy mělo ke spáchání kárného provinění dojít (8. 3. 2011). Návrh na zahájení kárného řízení došel soudu dne 30. 9. 2011.

II. Skutkový stav

Ze spisu Okresního soudu v Pardubicích sp. zn. 16 EXE 26880/2010 a ze spisu Exekutorského úřadu v Karvině sp. zn. 068 Ex 2487/10, kárný senát zjistil, že usnesením Okresního soudu v Pardubicích ze dne 17. 9. 2010, č. j. 16 EXE 26880/2010 - 11, byla nařízena exekuce proti povinné společnosti SSS TRADE CZECH REPUBLIC s. r. o., se sídlem Tylova 112, Dašice, k uspokojení pohledávky oprávněného Ing. J. B. ve výši 135 277,50 Kč s příslušenstvím. Exekucí byl pověřen soudní exekutor JUDr. J. P.. Soudní

exekutor vydal dne 3. 3. 2011 pod č. j. 068 EX 02487/10-021/PJ exekuční příkaz na prodej movitých věcí povinného. Podle zápisu o jednání s jednatelem povinného Ing. T., sepsaného dne 8. 3. 2011 v Českém Těšíně, jednatel povinného uvedl, že v sídle firmy si soudní exekutor může vzít cokoliv, jelikož se jedná o šrot. V zápisu je dále uvedeno, že povinnému byla nabídnuta možnost vyplatit pohledávku, což odmítl s tím, že na společnost je vedeno několik exekučních řízení, společnost nemá žádný majetek a dva roky nevyvíjí žádnou činnost. Zástupce povinného zápis odmítl podepsat.

Podle protokolu o soupisu movitých věcí ze dne 8. 3. 2011, konaném v sídle povinné společnosti, byli soupisu přítomni J. F. a Mgr. P. S. Byly sepsány tyto věci: 1. svářecí souprava Magnum Lincoln v předpokládané ceně 8000 Kč, vydraženo za 10 000 Kč, 2. 23 600 kg železného šrotu v předpokládané ceně 100 000 Kč, prodáno za 113 000 Kč. Soupis movitých věcí skončil v 21,00 hod. dne 8. 3. 2011. Protokol o soupisu podepsal vykonavatel soudního exekutora O. S.

Podle protokolu o dražbě ze dne 8. 3. 2011, konané v sídle povinné firmy, bylo dražební jednání zahájeno ve 20,00 hod. a skončilo ve 20,15 hod. Dražební jednání byli přítomni Mgr. P. S., exekutorský koncipient a O. S., vykonavatel soudního exekutora. Oprávněný ani povinný přítomni nebyli. Předmětem dražby byla svářecí souprava Magnum Lincoln. Bylo konstatováno, že do dražby se přihlásili P. J. a J. F. Nejvyšší podání učinil J. F. v částce 10 000 Kč a jemu byl udělen příklep. Protokol podepsali Mgr. P. S. a O. S.

Dne 8. 3. 2011 ve 12,18 hod. objednal vykonavatel soudního exekutora odvoz kovového šrotu ze sídla povinného na adresu P. J., Kovošrot, Pardubice. Podle faktury č. 2487/80 přijal vykonavatel soudního exekutora dne 8. 3. 2011 v hotovosti částku 113 280 Kč za 23 600 kg železného šrotu od H. J. (Výkup barevných kovů a železného šrotu).

Podáním ze dne 4. 4. 2011 požádala zástupkyně povinného JUDr. Šárka Línková, advokátka Ministerstvo spravedlnosti o prověření zákonnosti postupu soudního exekutora. Ve stížnosti mimo jiné namítala, že dne 8. 3. 2011 ve 20,00 hod. byla v sídle povinného prováděna exekuce, které již byl Ing. T. přítomen. Zjistil, že jsou nakládány veškeré náhradní díly ze skladu společnosti, avšak nebylo nic sepisováno ani protokolováno. Exekutor sdělil, že vše bude prodáno jako kovový šrot. Podle evidence společnosti byl odvezen materiál v hodnotě přibližně 2 365 985 Kč, což zástupkyně povinného doložila soupisem dílů a jejich odhadem podle znaleckého posudku č. 243/2011 znalce Ing. Pavla Vlčka ze dne 25. 3. 2011.

Zástupkyně povinného dále uvedla, že celou záležitost oznámil její klient Policii České republiky. Namítala, že byla porušena ustanovení § 69 exekučního řádu a § 325 odst. 1 a § 328b odst. 1 a 3 o. s. ř., kdy náhradní díly ze skladu povinného byly prodány prokazatelně bez dražby. Došlo tedy k prodeji bez realizace zákonného postupu vymezeného v § 328b o. s. ř. Dále namítala, že v dané věci šlo o případ, kdy měla být cena materiálu odhadnuta znalcem. Soudní exekutor posoudil vše jako kovový šrot, ačkoliv hodnota jednotlivých kusů byla podle znaleckého posudku znatelně vyšší.

Z rozhodnutí kárného senátu kárné komise Exekutorské komory České republiky ze dne 23. 1. 2012, č. j. KŽ 4/11 - 32, kárný senát zjistil, že Mgr. P. S., pověřený exekutorský koncipient kárně obviněného, byl uznán vinným kárným proviněním spočívajícím v tom, že dne 8. 3. 2011 v exekučním řízení vedeném pod sp. zn. 068 EX 2487/10 v průběhu soupisu movitých věcí na místě provedl dražbu právě sepsané svářečské soupravy Magnum Lincoln bez toho, aby dražbě předcházelo vydání dražební vyhlášky a její doručení zákonem stanoveným osobám a vyvěšení, za což mu bylo uloženo kárné opatření ve formě napomenutí.

Z rozhodnutí kárného senátu kárné komise Exekutorské komory České republiky ze dne 23. 1. 2012, č. j. KŽ 3/2011 - 53, kárný senát zjistil, že v tomtéž exekučním řízení vedeném pod sp. zn. 068 EX 2487/10 v rámci exekuce prodejem movitých věcí, byla uznána vinnou kárným proviněním i další exekutorská koncipientka kárně obviněného Mgr. V. S., a to pro jiné skutky, než které byly předmětem nyní projednávané kárné žaloby.

Kárně obviněný se k jednání kárného senátu nedostavil. Obhájce sdělil, že se kárně obviněný omlouvá z účasti, neboť očekává operaci srdce, a navrhuje, aby bylo jednáno v jeho nepřítomnosti. Obhájce kárně obviněného uvedl, že se kárně obviněný ocitá před soudem v situaci, kdy jeho odborní pracovníci vykonali dražbu a prodej, k nimž nedal žádné pokyny. Jde tedy o případ exekutora, který se ocitnul před kárným senátem za to, co vykonali jeho pracovníci. Dovožoval, že v takové situaci není dáno přímé zavinění soudního exekutora. Připustil, že vykonavatel soudního exekutora nepostupoval zákonným způsobem, nicméně této chybě nemohl kárně obviněný zabránit.

U jednání kárného soudu byli vyslechnuti svědci O. S., bývalý vykonavatel soudního exekutora, a Mgr. P. S., bývalý exekutorský koncipient Exekutorského úřadu v Karviné, a dále byl proveden důkaz fotodokumentací z místa samého. Kárný žalobce navrhoval, aby byl soudní exekutor uznán vinným všemi skutky uvedenými v návrhu na zahájení kárného řízení a byla mu uložena pokuta ve výši 500 000 Kč. Obhájce kárně obviněného poukázal na provedené dokazování a rozhodnutí ponechal na zvážení kárného senátu. Pokud by soud dospěl k závěru, že by mělo dojít k uložení kárného opatření, žádal, aby soud zvažoval možnost upuštění od potrestání, případně možnost uložení souhrnného trestu. Poukazoval na to, že než došlo k vážnému onemocnění kárně obviněného, byla jeho činnost naprosto v pořádku.

III.

Zhodnocení provedených důkazů

Na základě provedených důkazů vzal kárný senát za prokázané, že zaměstnanec soudního exekutora vykonavatel O. S. prováděl v areálu povinného exekuci prodejem movitých věcí. Při provádění soupisu movitých věcí 1) prodal právě sepsaný kovový šrot přímému kupci mimo dražbu za dohodnutou cenu ve výši 113 280 Kč, aniž přibral znalce k ocenění prodáváného materiálu. Vzhledem ke způsobu prodeje nese-psal protokol o průběhu dražby. Dále 2) v průběhu soupisu movitých věcí provedl na místě dražbu právě

sepsané svářecí soupravy Magnum Lincoln bez toho, aby dražbě předcházelo řádné vydání a doručení dražební vyhlášky.

Kárný senát při posuzování obou skutků uvedených v návrhu na zahájení kárného řízení vycházel z listinných důkazů, z nichž nepochybně vyplývá porušení povinností uvedených v návrhu. Svědci O. S. a Mgr. P. S. potvrdili skutečnosti vyplývající z listinných důkazů. Oba sdělili, že v objektu povinné společnosti byli nejprve dne 4. 3. 2011, kdy sepsali a zabavili počítače a provedli fotodokumentaci areálu, v němž se nacházel údajný kovový šrot a svářecí souprava. Tuto dokumentaci měl poté k dispozici jak soudní exekutor, tak i jeho koncipientka Mgr. V. S. Svědek O. S. výslovně uvedl, že dne 8. 3. 2011 poté, co se jednatel povinného Ing. T. zmínil o tom, že podá návrh na zahájení insolvenčního řízení proti povinné, soudní exekutor sdělil, že mají „vlézt“ do auta a zajistit zbytek materiálu, co tam je a zpeněžit ho ve sběrných surovinách. Proto poté zajistil odvoz kovového materiálu do sběrných surovin. Na dotaz, zda je mu známo, že movité věci se musejí prodat v dražbě, uvedl, že na místo jel podle příkazu soudního exekutora, podle něhož měl zajistit materiál, odvézt do sběru, prodat, než přijde pan T. a bude něco dělat. Uvedl, že jednal podle pokynů soudního exekutora. Na dotaz, zda neměl být přibrán znalec k ocenění věcí, svědek uvedl, že *„pokud vám dá exekutor příkaz, tak nevím, jestli tam měl znalce, jestli mu někdo ty fotky prohlížel nebo neprohlížel. Oni to prostě nějaké ty tři dny řešili, já jsem provedl výkon, který jsem měl provést ... cena šrotu byla určena sběrnými surovinami“*. Svědek dále uvedl, že v exekutorském úřadu pracoval 3,5 roku, ale dražby nikdy neprováděl. Po tomto incidentu z úřadu odešel.

Svědka Mgr. P. S. v zásadě potvrdil, že o způsobu a postupu exekuce rozhodoval soudní exekutor nebo paní Mgr. S., a tak to bylo i v posuzované věci. Svědek popřel, že by sám aktivně prováděl dražbu svářecí soupravy. Uvedl, že do sídla povinného byl vyslán proto, aby jako držitel řidičského průkazu odvezl auto povinného na exekutorský úřad. O tom, že se vydražila svářecí souprava, se dozvěděl až poté, co byla vydražena. Až druhý den na úřadě sepsal protokol o dražbě, protože vyhotovoval protokoly při všech dražbách. Uvedený protokol podepsal, a tím se dostal do kárného řízení. Pokud jde o kovový materiál, tak se sice v areálu povinného zdržoval, ale osobně byl přítomen pouze předání příjmového nebo výdajového dokladu. Svědek uvedl, že byl u soudního exekutora zaměstnán pouze 8 měsíců a s dražbami movitých věcí neměl žádné zkušenosti. Dne 8. 3. 2011 dražbu neprovedl, provedl ji vykonavatel. Nyní pracuje u soudní exekutorky v Mladé Boleslavi. K organizaci exekutorského úřadu uvedl, že Mgr. S. byla v té době exekutorská koncipientka, nyní je exekutorská kandidátka. Zastávala po soudním exekutorovi nejvyšší postavení v úřadu. O tom, že pojedje do sídla povinné společnosti rozhodla buď ona, nebo soudní exekutor. Rozhodně takové rozhodnutí neučinil ani on, ani vykonavatel.

IV. Posouzení věci

Podle § 59 odst. 1 písm. c) exekučního řádu lze exekuci ukládající zaplacení peněžité částky provést prodejem věcí a nemovitostí. Exekuce prodejem movitých věcí je upravena v exekučním řádu pouze částečně v ustanoveních § 66 - 68.

Podle § 69 exekučního řádu se použijí na provádění exekuce prodejem movitých věcí přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu. Občanský soudní řád upravuje prodej movitých věcí v hlavě páté, v § 321 - 332.

Podle § 328 odst. 1 o. s. ř. po právní moci usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí se sepsané věci nebo soubory věcí určené soudem ke společnému zpeněžení odhadnou, pokud není a) cena stanovena úředně, b) uveřejněn kurz kótovaného investičního nástroje, nebo c) uveřejněna hodnota cenného papíru vydaného Fondem kolektivního investování.

Podle § 328 odst. 2 téhož zákona odhad provede soud; znalce přibere, pokud v jednoduchých případech nestačí odhad provedený vykonavatelem při sepsání věci. Odhad soud neprovede, pokud k prodeji dochází způsobem podle § 334a. Odhad sepsaných věcí není soudním rozhodnutím.

Podle § 328 odst. 3 o. s. ř., jestliže se neprovádí zjištění ceny odhadem, zjistí soud cenu podle odst. 1 písm. a) až c) ke dni, který předchází vydání dražební vyhlášky (§ 328b odst. 3) nebo pověření k prodeji jiným způsobem.

Podle § 328b odst. 1 o. s. ř. se sepsané věci prodají v dražbě, nestanoví-li tento zákon jinak. Věci se prodají samostatně nebo v rámci souboru věcí. V rámci souboru věcí se prodají zejména věci, které tvoří jediný, hospodářsky nedílný nebo i dělitelný celek nebo zastupitelné cenné papíry, lze-li očekávat vyšší výtěžek.

Podle § 328b odst. 2 o. s. ř. lze dražbu vykonat v místě, kde sepsané věci jsou, nebo u soudu anebo na jiném vhodném místě. Soud, je-li to třeba, zajistí, aby sepsané věci byly dopraveny do místa, kde se koná dražba. Jestliže nebyly zajištěny, je povinný povinen sepsané věci vydat k dražbě; neučiní-li tak dobrovolně, budou mu odebrány.

Podle § 328b odst. 3 o. s. ř. soud oznámí dražební rok dražební vyhláškou, kterou doručí povinnému, manželu povinného, oprávněnému a orgánu obce, v jejímž obvodu bude dražba konána a v jejímž obvodu má povinný bydliště. Kromě toho se dražební vyhláška uveřejní způsobem v místě obvyklým. Dražební vyhláška není soudním rozhodnutím.

Podle odst. 4 téhož ustanovení v dražební vyhlášce soud uvede

- a) čas a místo dražby,
- b) označení dražených věcí,
- c) zda se věc vydraží samostatně nebo v rámci souboru věcí,
- d) rozhodnou cenu věci nebo souboru věcí,
- e) výši nejnižšího podání (§ 329),
- f) zda se vyžaduje zaplacení jistoty a způsob jejího zaplacení (odst. 5),
- g) upozornění, že při rozvrhu podstaty se mohou oprávněný, ti, kdo do řízení přistoupili jako další oprávnění, a další věřitelé domáhat uspokojení jiných vymahatelných pohledávek nebo pohledávek zajištěných zadržovacím nebo zástavním právem nebo zajišťovacím převodem práva, než pro které byl nařízen výkon rozhodnutí, jestliže je přihlásí nejpozději do zahájení dražby, jestliže v přihlášce uvedou výši pohledávky a jejího příslušenství a prokáží-li je

příslušnými listinami, a poučení, že k přihláškám, v nichž výše pohledávky nebo jejího příslušenství nebude uvedena, se nepřihlíží; ustanovení § 335 odst. 2 a § 336f se použijí přiměřeně.

Podle § 328b odst. 5 o. s. ř. povinnost složit jistotu a její výši soud stanoví, převyšuje-li rozhodná cena samostatně dražené věci nebo draženého souboru věcí po přepočtení na měnu České republiky podle kurzu vyhlášeného Českou národní bankou platného ke dni, který předchází vydání dražební vyhlášky, ekvivalent částky 45 000 EUR. Ustanovení § 336e odst. 2 se použije obdobně.

Podle § 329 odst. 1 o. s. ř. dražbu může provést i vykonavatel; o průběhu dražby soud sepíše protokol. Soudci, zaměstnanci soudů, povinný a manžel povinného nesmějí dražit.

Z výše uvedeného plyne, že jakmile usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí nabude právní moci, zajistí soud ocenění sepsaných věcí. Je samozřejmé, že oceňováno nebude vše, co bylo sepsáno, ale jen ty věci, které budou (mohou být) prodávány v dražbě. Neoceňují se věci, které se rychle kazí, a věci a hodnoty uvedené v § 333 (s výjimkou věcí ze zlata), v § 334 (vkladní knížka, vkladní list, cenné papíry či listiny) a v § 334a o. s. ř., které se zpeněžují jinak než v dražbě. Smyslem ocenění není zjištění hodnoty věcí všemi možnými důkazními prostředky, ale jen odhad, který bude pro soud východiskem ke stanovení nejnižšího podání podle § 329 odst. 1 o. s. ř.

Při ocenění sepsaných věcí soud vychází především z úřední ceny, stanovené podle § 5 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů. V případě, že úřední cena nebyla stanovena, provede odhad vykonavatel. Nejde-li o jednoduchý případ, v němž stačí k určení ceny znalosti a zkušenosti vykonavatele, soud usnesením ustanoví znalce a uloží mu, aby o ceně věci vypracoval znalecký posudek; při ocenění (odhadu) pak vychází z tohoto posudku znalce.

Ocenění věcí není, jak výslovně uvádí ustanovení § 328 odst. 2 o. s. ř., soudním rozhodnutím. Soud proto o určení ceny sepsaných věcí nevydává usnesení, ani o tom účastníky nevyrozumívá. Proti určení cen nemohou účastníci řízení podávat opravné prostředky, námitky nebo uplatňovat jinou procesní obranu. Zákon nepřiznává účastníkům žádnou procesní obranu proti ocenění sepsaných věcí zejména proto, že se provádí jen pro účely stanovení nejnižšího podání a že jejich skutečná cena se ukáže až v dražbě. Určení ceny u jednotlivých věcí soud provede pouhým záznamem ve spise.

Přibere-li soud k ocenění znalce, usnesení o tom, se účastníkům nedoručuje a nedoručuje se jim ani podaný znalecký posudek. Účastník řízení se může seznámit s odhadem znalce tím, že nahlédne do soudního spisu.

Poté, co budou sepsané věci oceněny, soud přistoupí k jejich dražbě. S dražbou samozřejmě nemusí vyčkávat až do doby, než budou oceněny všechny sepsané věci. Soud může vzít do dražby každou jednotlivou věc, a to ihned poté, co byla odhadnuta.

Nabylo-li usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí právní moci, soud sepsané věci, které byly odhadnuty postupem podle § 328 o. s. ř. prodá v dražbě. V dražbě se zpeněžují všechny sepsané věci s výjimkou věcí, které se prodávají mimo dražbu.

Dražba při prodeji movitých věcí není - na rozdíl od dražby ve výkonu rozhodnutí prodejem nemovitostí nebo podniku - jednáním (dražebním jednáním), ale jiným úkonem soudu čili soudním rokem (občanský soudní řád hovoří v § 328b odst. 2 o dražebním roku), jehož účelem je prodávané věci dražit a na základě příklepu převést do vlastnictví vydražitelů. Postup při dražbě movitých věcí se řídí především ustanoveními § 328b, § 329 a § 330 o. s. ř.; ve smyslu § 254 odst. 1 o. s. ř. lze při dražbě movitých věcí užít též ustanovení části první a třetí občanského soudního řádu, avšak jen taková, která upravují činnost soudu při jiných úkonech než při jednání.

Dražbu movitých věcí lze vykonat u soudu (v jednací síni nebo v jiné vhodné místnosti), v místě, kde se nachází sepsané věci (v bytě, sídle, místě podnikání nebo v jiné místnosti povinného anebo na jiném místě, kde byly sepsány, byly-li tam ponechány, nebo u schovatele, kterému byly po zajištění věci odevzdány) nebo na jiném místě (např. v místnosti v objektu fyzické nebo právnické osoby, v nichž jsou pravidelně prováděny dražby nebo aukce). O nařízeném dražebním roku (místu a času konání dražby) soud vyrozumí oprávněného, povinného, manžela povinného, je-li účastníkem řízení, orgán obce, v jejímž obvodu bude dražba provedena, a orgán obce, v jejímž obvodu má povinný bydliště (sídlo). Soud současně konání dražebního roku uveřejní způsobem obvyklým v místě, kde bude dražba konána, např. na úřední desce soudu nebo obce; není samozřejmě vyloučeno, aby soud uveřejnil dražební rok i jiným způsobem, např. v místním tisku apod.

Zákon nestanoví, že by uvedeným adresátům muselo být vyrozumění o dražebním roku doručeno do jejich vlastních rukou, soudce však může takovýto způsob doručení nařídit (§ 45a o. s. ř.). Nedostaví-li se, lhotejno z jakých důvodů, někdo z těch, kterým byl oznámen dražební rok, nebrání to vykonání dražby.

Při dražebním roku se draží postupně jednotlivé věci, které mají být prodány. Dražbu provádí vykonavatel, soudní tajemník nebo vyšší soudní úředník, který rovněž dražbu řídí, poskytuje přítomným osobám poučení (§ 254 odst. 3 o. s. ř.), dbá, aby dražba proběhla důstojně a nerušeně; za tím účelem přijímá potřebná opatření včetně vykázaní osob, které hrubě ruší pořádek v jednací síni nebo na jiném místě, kde se koná dražba, a uděluje příklep (blíže viz Kůrka, V., Drápal, L. *Výkon rozhodnutí v soudním řízení*. 1. vydání. Praha: Linde, 2004, str. 495 a násl.).

Ve vztahu ke skutku uvedenému v bodu 1) návrhu na zahájení kárného řízení považuje kárný senát za prokázané, že v rámci provádění exekuce prodejem movitých věcí měl být přibrán znalec k ocenění kovového materiálu povinné společnosti. Uvedená povinnost vyplývá z § 328 odst. 2 o. s. ř., ledaže by šlo o jednoduchý případ, kdy by postačoval odhad provedený vykonavatelem. V dané věci tomu tak nebylo. Z přiložené fotodokumentace oprávněného a exekutorského úřadu vyplývá, že nelze najisto postavit, že kovový materiál nacházející se v halách společnosti povinného byl kovový šrot. Fotodokumentaci materiálu měl k dispozici soudní exekutor i vykonavatel, takže povinnost soudního exekutora přibrat znalce je zcela nepochybná. Navíc vykonavatel

soudního exekutora nebyl osobou, která by měla nějaké zkušenosti s odhadem movitých věcí. U jednání kárného senátu uvedl, že sice pracoval u soudního exekutora 3,5 roku, ale dražby jako takové nikdy neprováděl. V žádném případě nelze akceptovat názor kárně obviněného uvedený v jeho vyjádření k návrhu na zahájení kárného řízení, že vzal za prokázaná shodná tvrzení účastníků v souladu s § 120 odst. 4 o. s. ř. Použití uvedeného ustanovení z povahy věci nemůže přicházet v úvahu, neboť z přiměřeného použití ustanovení § 328 odst. 2 o. s. ř. na danou věc je nepochybné, že odhad musí provést přímo soudní exekutor, což znamená, že nemůže ponechat na vůli účastníků exekuce, jak materiál označí, nebo dokonce vycházet z ceny, kterou tito účastníci určí nebo která se dohodne s odběratelem (kupujícím). S tím úzce souvisí porušení povinnosti prodat movitou věc v dražbě, jíž předchází oznámení dražebního roku dražební vyhláškou, která se musí doručit osobám uvedeným v § 328b odst. 3 o. s. ř. O dražbě pak musí být sepsán protokol o jejím průběhu.

Kárný senát shrnuje, že pro úvahu o tom, zda se přibere znalec k odhadu ceny movitých věcí při exekuci jejich prodejem, je rozhodující pouze to, zda jde o jednoduchý případ, v němž postačí k odhadu znalosti a zkušenosti soudního exekutora (vykonavatele). Ustanovení § 120 odst. 4 o. s. ř. o shodném tvrzení účastníků o druhu věci a její ceně se z povahy věci nepoužije.

Pokud jde o inventurní seznam založený ve spisu Okresního soudu v Pardubicích sp. zn. 16 EXE 26880/2010, zpracovaný Ing. P. T. dne 29. 12. 2010, a z něho vycházející znalecký posudek ze dne 25. 3. 2011, nelze z těchto důkazů dospět k jednoznačnému závěru o hodnotě prodávaných věcí. Odhad byl proveden až po prodeji věcí, kdy znalec v posudku uvádí, že některé věci vůbec neviděl a některé viděl pouze na základě fotodokumentace; jednalo-li by se o fotodokumentaci přiloženou ke znaleckému posudku, pak jde o zcela nezřetelnou a nejasnou xerokopii fotografií, která by jen stěží mohla být objektivním podkladem pro znalecký odhad. Bylo by nad rámec tohoto kárného řízení zjišťovat cenu prodávaného materiálu; soud přihlížel k těmto listinám v tom smyslu, že jimi byla zpochybněna dohodnutá cena prodaného materiálu v částce 113 280 Kč, což podporuje závěr o povinnosti soudního exekutora přibrat ve věci znalce.

Na rozdíl od kárného žalobce má kárný senát za prokázané, že soudní exekutor se porušení povinností nedopustil „prostřednictvím někoho jiného“, ale přímo vyslal svého vykonavatele, aby provedl exekuci movitých věcí v rozporu se zákonným postupem. Tuto skutečnost považuje soud za prokázanou výpovědí svědka O. S. a částečně i výpovědí svědka Mgr. P. S., kteří popřeli, že by sami rozhodovali o průběhu exekuce prodejem movitých věcí; naopak plnili příkazy soudního exekutora. Ostatně ani soudní exekutor nezpochybňoval ve vyjádření ke kárné žalobě zjištěný skutkový stav, nezpochybňoval ani svou kárnou odpovědnost, pouze tvrdil, že jeho postup byl v souladu s právními předpisy. Teprve u jednání kárného soudu svou obhajobu modifikoval v tom směru, že na místě sám nebyl, že k žádnému postupu pokyn nedal, a že je tedy sporná otázka jeho zavinění. Tuto obhajobu má kárný senát za vyvrácenou svědeckými výpověďmi, jak je shora uvedeno. Navíc je zcela nepřesvědčivé, že by soudní exekutor ponechal pouze na vůli a úvaze vykonavatele postup v situaci, kdy měl soudní exekutor k dispozici fotodokumentaci materiálu a jednatel povinného Ing. P. T. upozornil, že následující den

podá návrh na zahájení insolvenčního řízení proti povinné společnosti, čímž by další exekuční postup zmařil.

Na základě výše uvedeného kárný senát ze skutku uvedeného v bodu 1. návrhu na zahájení kárného řízení vypustil větu o hodnotě prodaného materiálu vyplývající ze znaleckého posudku a z inventurního seznamu, neboť částku 2 409 985 Kč nepovažuje za jeho prokázanou hodnotu. Především však na místo toho, že kárně obviněný porušil povinnost prostřednictvím svého vykonavatele, kteroužto formulaci považuje za problematickou (viz rozhodnutí ze dne 31. 1. 2012, sp. zn. 14 Kse 6/2011), kárný senát na základě provedení dokazování změnil formulaci skutku tak, že kárně obviněný vyslal vykonavatele, aby provedl exekuci movitých věcí v rozporu se zákonným postupem.

Kárný senát je přesvědčen, že zachoval totožnost skutku uvedeného v žalobním návrhu. Je sice pravdou, že soud může rozhodnout jen o skutku uvedeném v žalobním návrhu, ale neznamená to, že musí jít o naprostou shodu žalobního návrhu s rozhodnutím. Podstatu skutku lze spatřovat v jednání a v následku. Totožnost skutku je zachována, je-li zachována totožnost jednání a totožnost následku. Není-li jednání nebo následek totožné, udrží totožnost skutku buď alespoň totožnost jednání, anebo totožnost následku, a to alespoň částečná totožnost jednání nebo částečná totožnost následku. Totožnost skutku je tedy zachována i při alespoň částečné shodě v jednání nebo následku (nebo v obojím), ovšem za situace, pokud je taková shoda v podstatných okolnostech charakterizujících jednání nebo následek z hlediska právní kvalifikace. O totožnosti skutku mohou rozhodnout jen okolnosti a závěry skutkové, které jsou právně relevantní, nikoliv závěry právní (shodně viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 3. 2011, sp. zn. 8 Tz 10/2011).

Kárný senát má za to, že i po úpravě skutku zůstává zcela nepochybně zachována totožnost následku, což je v dané věci porušení zájmu na řádném výkonu veřejné moci, která byla soudnímu exekutorovi svěřena exekučním řádem. Nedošlo rovněž ke změně závěru o porušení v návrhu uvedených povinností, tedy ustanovení § 328b odst. 1 a 3 o. s. ř. ve spojení s § 69 exekučního řádu, § 328 odst. 1 a 2 a § 329 odst. 1 o. s. ř. Již těmito shodnými znaky je totožnost skutku zachována. Změna formulace skutku znamená upřesnění způsobu jeho spáchání skutku a formy zavinění kárně obviněného.

Kárný senát si je vědom rozpornosti soudní judikatury v otázce posuzování kárného provinění soudních exekutorů z hlediska otázky zavinění. V rozhodnutí ze dne 31. 1. 2012, sp. zn. 14 Kse 6/2011, navázal na svou dosavadní judikaturu, podle níž je kárné provinění soudních exekutorů zaviněné závažné nebo opětovné porušení povinností (viz např. rozhodnutí ze dne 2. 6. 2010, sp. zn. 11 Kse 29/2009). Vyslovil proto ve skutkově poněkud odlišném případě, že *předpokladem kárné odpovědnosti soudních exekutorů podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu je zaviněné závažné nebo opětovné porušení jejich povinností stanovených právním nebo stavovským předpisem nebo usnesením Exekutorské komory, které musí být v příčinné souvislosti se skutkem, který je předmětem návrhu na zahájení kárného řízení. Nelze-li z formulace žalovaného skutku, který je předmětem návrhu na zahájení kárného řízení, zjistit, které povinnosti soudní exekutor porušil a jakým způsobem, nelze založit jeho kárnou odpovědnost.*

V rozhodnutí ze dne 26. 1. 2012, sp. zn. 11 Kseo 5/2009, však jiný kárný senát téhož soudu, byť tuto otázku výslovně neřešil, vycházel implicitně z toho, že odpovědnost soudních exekutorů je odpovědností objektivní. Uvedený závěr poté tento kárný senát vyjádřil již explicitně v rozhodnutí ze dne 22. 3. 2012, sp. zn. 13 Kseo 1/2011.

Přes výše uvedenou rozpornou judikaturu kárných senátů setrval rozhodující kárný senát na svém přesvědčení o tom, že kárná odpovědnost soudních exekutorů je odpovědností za zavinění. Soudní exekutor sice není „pouze“ fyzickou osobou, je současně podnikatelem, jemuž byl svěřen výkon veřejné moci a který podle § 13 exekučního řádu řídí činnost exekučního úřadu, který jeho jménem plní všechny úkoly potřebné k řádnému výkonu exekuční činnosti. Kárný žalobce i kárný senát 11 Kseo dovozují objektivní odpovědnost soudního exekutora za jednání jeho zaměstnanců v případech, kdy soudní exekutor nebyl přítomen na místě samém, právě z tohoto ustanovení. Nicméně konstrukce kárného provinění uvedená v § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu stojí na tom, že kárným proviněním exekutora je závažné nebo opětovné porušení *jeho povinností* stanovených právním předpisem nebo stavovským předpisem anebo usnesením komory, z čehož podle názoru rozhodujícího senátu vyplývá nutnost zkoumat, kterou konkrétní povinnost porušil sám soudní exekutor, a to včetně formy jeho zavinění.

V této souvislosti nelze přehlédnout, že ani trestní odpovědnost právnických osob není v zákoně č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, koncipována jako objektivní odpovědnost. Zákon vytváří za účelem trestní odpovědnosti právnické osoby specifickou konstrukci tzv. přičitatelnosti (§ 8 odst. 2 zákona), kdy stanoví, že *právnické osobě lze přičítat spáchání trestného činu uvedeného v § 7, jestliže byl spáchán*

- a) *jednáním orgánů právnické osoby nebo osob uvedených v odstavci 1 písm. a) až c), nebo*
- b) *zaměstnancem uvedeným v odstavci 1 písm. d) na podkladě rozhodnutí, schválení nebo pokynu orgánů právnické osoby nebo osob uvedených v odstavci 1 písm. a) až c) anebo proto, že orgány právnické osoby nebo osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) až c) neprovedly taková opatření, která měly provést podle jiného právního předpisu nebo která po nich lze spravedlivě požadovat, zejména neprovedly povinnou nebo potřebnou kontrolu nad činností zaměstnanců nebo jiných osob, jimž jsou nadřízeny, anebo neučinily nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení následků spáchaného trestného činu.*

Kárný senát rozhodující ve věci nezpochybňuje kárnou odpovědnost soudních exekutorů za porušení povinností jejich zaměstnanců; požaduje však, aby ve skutku, který je předmětem návrhu na zahájení kárného řízení, bylo vyjádřeno, kterou povinnost soudní exekutor porušil, nikoliv že porušil povinnost prostřednictvím někoho jiného.

Kárný senát si je vědom toho, že nálezy Ústavního soudu v oblasti kárné odpovědnosti soudců, státních zástupců a soudních exekutorů nepovažují kárná řízení za řízení o trestním obvinění podle čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 29. 9. 2010, sp. zn. Pl. ÚS 33/09), nicméně nelze nevidět, že soudní exekutoři jsou za typově obdobné skutky stíháni a odsuzováni v trestním řízení (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 2. 2010, sp. zn. 7 Tdo 977/2010,

usnesení ze dne 29. 9. 2010, sp. zn. 6 Tdo 818/2010 - trestně stíhán a odsouzen byl vykonavatel soudního exekutora).

Pohled judikatury soudů rozhodujících v trestním řízení v oblasti trestní odpovědnosti soudních exekutorů je rozdílný. V usnesení ze dne 17. 2. 2010, sp. zn. 7 Tdo 72/2010, Nejvyšší soud mimo jiné uvedl, že *ustanovení § 13 odst. 1 exekučního řádu samo o sobě není dostatečným podkladem k trestní odpovědnosti exekutora, neboť trestní odpovědnost předpokládá splnění podmínek stanovených v trestním zákoně a tyto podmínky se ve vztahu ke každé osobě, jejíž odpovědnost přichází v úvahu, posuzují individuálně*. V usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 10. 2010, sp. zn. 7 Tdo 977/2010, je mimo jiné uvedeno: *V případě výkonu exekutorské praxe nelze vyloučit trestní odpovědnost exekutora poukazem na nesprávný postup jeho zaměstnanců, jejichž činnost nedostatečně kontroloval. Zásadní rozhodovací pravomoc při výkonu funkce v rámci exekutorského úřadu totiž spočívá na exekutorovi*.

Jakkoliv nelze zaměňovat trestní odpovědnost soudních exekutorů s jejich kárnou odpovědností, zůstává otázkou, zda případná objektivní odpovědnost soudních exekutorů v kárném řízení, při respektování zásady subsidiarity trestní represe, podle níž trestní odpovědnost pachatele a trestně právní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, není nepřiměřená. Při uplatnění principu objektivní odpovědnosti soudního exekutora za porušení povinností jeho zaměstnanců při provádění exekuce na místě samém, kde soudní exekutor nebyl přítomen, by jeho postavení bylo horší než v trestním řízení.

Kárný senát podotýká, že neshledal možnost aktivovat rozšířený senát Nejvyššího správního soudu minimálně pro odlišnost personálního složení. Připuštěním sjednocovací funkce rozšířeného senátu v kárných řízeních by se z rozšířeného senátu stal fakticky také kárný senát, pro kterýžto závěr nedává zákonná úprava žádnou oporu.

Vše výše uvedené platí i pro skutek v bodě 2) návrhu na zahájení kárného řízení, v němž navíc kárný senát neshledal aktivní účast Mgr. P. S. Provedeným dokazováním nebylo zjištěno, že tento zaměstnanec byl vyslán k provedení exekuce dražbou svářecí soupravy, a nebylo vyvráceno ani to, že se o této dražbě dozvěděl až po jejím skončení. Bylo však nepochybně prokázáno, že dražbu svářecí soupravy provedl na pokyn kárně obviněného jeho vykonavatel, a to postupem, který je v rozporu s § 328b odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 69 exekučního řádu, tedy způsobem, kdy v rozporu s právní úpravou nevydal a nedoručil dražební vyhlášku.

Porušení výše uvedených povinností je závažným porušením povinností soudního exekutora, neboť jde o porušení zcela zřejmých a nesporných ustanovení občanského soudního řádu upravujících postup při provádění exekuce prodejem movitých věcí. V obou skutcích proto kárný senát spatřuje kárné provinění soudního exekutora ve smyslu ustanovení § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu.

V. Kárné opatření

Při rozhodování o druhu a výši kárného opatření vycházel kárný senát ze zjištění učiněného z přípisu Exekutorské komory České republiky ze dne 12. 3. 2012, z něhož plyne, že proti kárně obviněnému byla v minulosti vedena dvě kárná řízení, přičemž jedno bylo pravomocně zastaveno a druhé převzal k rozhodnutí Nejvyšší správní soud. Z rozhodnutí kárného senátu zdejšího soudu ze dne 21. 3. 2012, sp. zn. 11 Kse 2/2009, kárný senát zjistil, že kárně obviněný byl uznán vinným kárným proviněním, jehož se dopustil tím, že vydaným opravným usnesením ze dne 30. 11. 2007, č. j. 68 Ex 362/06 - 64, prodloužil lhůtu k zaplacení nejvyššího podání, původně stanovenou ve výroku II. usnesení o příklepu ze dne 28. 11. 2007. Za toto kárné provinění mu byla uložena pokuta ve výši 10 000 Kč.

Kárný senát dále vycházel z toho, že v průběhu jedné a téže exekuce vedené pod sp zn. 068 EX 2487/10, v rámci exekučního příkazu na exekuci prodejem movitých věcí, byli kárně odsouzeni dva exekutorští koncipienti, a to Mgr. P. S. a Mgr. V. S., zaměstnanci kárně obviněného. Přitom podle protokolu o dražbě ze dne 9. 3. 2011, jehož předmětem byla dražba osobního vozidla SAAB, kterou prováděla Mgr. V. S. a za jejíž provedení byla poté shledána kárně odpovědnou, byl přítomen samotný soudní exekutor. Uvedené skutečnosti nasvědčují nízké úrovni právních znalostí v oblasti exekuce prodejem movitých věcí jak zaměstnanců, tak i samotného soudního exekutora.

Za daného stavu věci po zvážení všech rozhodujících kritérií spoluurčujících povahu a závažnost kárného provinění, tj. významu chráněného zájmu, jímž je zájem na řádném výkonu svěřené pravomoci soudních exekutorů, osoby kárně obviněného, který je podle tvrzení obhájce vážně nemocen, mírou jeho zavinění ve formě minimálně nepřímého úmyslu, dospěl kárný senát k závěru, že pokuta ve výši 200 000 Kč je kárným opatřením vystihujícím všechny okolnosti případu a přispívajícím k vyšší motivaci řádného výkonu této funkce. V posuzované věci by byly sice dány podmínky pro uložení souhrnného trestu, neboť skutků tvořících kárná provinění se soudní exekutor dopustil před 21. 3. 2012, tedy před tím, než byl za jiné kárné provinění potrestán, nicméně souhrnný trest nepřichází v úvahu, protože ustanovení trestního zákoníku nelze v kárném řízení použít, a to ani přiměřeně.

Pokuta je splatná do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. března 2012

JUDr. Marie Turková
předsedkyně kárného senátu